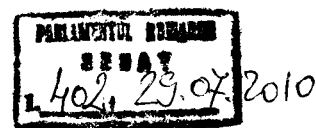

GVERNUL ROMÂNIEI
PRIMUL – MINISTRU

1736
06.07.2010

Domnule președinte,

În conformitate cu prevederile art. 111 alin. (1) din Constituție, Guvernul României formulează următorul

PUNCT DE VEDERE

referitor la propunerea legislativă intitulată „*Lege pentru modificarea și completarea Legii nr. 137/2002, privind unele măsuri pentru accelerarea privatizării*”, inițiată de 4 deputați – PSD (Bp. 157/2010).

I. Principalele reglementări

Propunerea legislativă are ca obiect de reglementare modificarea și completarea *Legii nr. 137/2002 privind unele măsuri pentru accelerarea privatizării, cu modificările și completările ulterioare*, în sensul transmiterii cu titlu gratuit, cu prioritate, a unor bunuri materiale sau a unor active cu caracter social, aflate în patrimoniul societăților comerciale la care statul sau o autoritate a administrației publice locale este acționar majoritar, către autoritățile administrației publice locale, precum și către instituțiile publice și de cult sau vânzarea acestora către orice altă persoană fizică sau juridică interesată.

II. Propuneri și observații

1. Prin *Legea nr. 213/1998 privind proprietatea publică și regimul juridic al acesteia, cu modificările și completările ulterioare*, este reglementată trecerea în domeniul public a unor bunuri din patrimoniul societăților comerciale, la care statul sau o unitate administrativ-teritorială este acționar; la art. 7 lit. e) este stipulat că „*dreptul de proprietate publică se dobândește prin trecerea unor bunuri din domeniul privat al statului sau al unităților administrativ-teritoriale în domeniul public al acestora, pentru cauză de utilitate publică*”, iar modalitatea de trecere a bunurilor din domeniul privat al statului sau al unităților administrativ-teritoriale în domeniul public al acestora este precizată la art. 8 din același act normativ, numai cu plata și cu acordul adunării generale a acționarilor societății comerciale respective, în lipsa acordului menționat, bunurile societății comerciale putând fi trecute în domeniul public numai prin procedura exproprierii pentru cauză de utilitate publică și după o justă și prealabilă despăgubire.

Totodată, art. 7 lit. f) din *Legea nr. 213/1998* prevede că dreptul de proprietate publică se dobândește: „*f) prin alte moduri prevăzute de lege*”.

Prin urmare, observăm că dispozițiile Legii nr. 213/1998 vizează în general regimul juridic al proprietății publice și nu reglementări vizând activele cu caracter social. În plus, măsurile luate prin *Legea nr. 137/2002* vizează situația unor operatori economici cu scop lucrativ al căror patrimoniu nu poate ține decât de sfera dreptului privat.

Potrivit art. 54 din *Legea nr. 137/2002*: „*Dispozițiile prezentei legi se completează cu cele ale Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 88/1997, aprobată prin Legea nr. 44/1998, cu modificările și completările ulterioare*”. Practic, prevederile Legii nr. 137/2002 și ale Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 88/1997 constituie dreptul comun în materie de privatizare.

Potrivit dispozițiilor art. 3 lit. d) din Ordonanța de urgență a Guvernului privind privatizarea societăților comerciale nr. 88/1997, „*active înseamnă bunuri sau ansambluri de bunuri din patrimoniul unei societăți comerciale sau regii autonome, care pot fi separate și organizate să funcționeze independent, distinct de restul activității societății sau regiei, cum ar fi unități și subunități de producție, de comerț sau de*

prestări de servicii, secții, ateliere, ferme, spații comerciale, spații de cazare sau de alimentație publică, spații pentru birouri sau alte bunuri de același gen, inclusiv terenul aferent acestora". Cu privire la „active”, procedura de valorificare este stabilită potrivit art. 24-30 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 88/1997.

Prin urmare, fiecare categorie de bunuri ce se preconizează a completa definiția „*activelor cu caracter social*” este necesar să fie analizată, pentru claritate și corelare, în raport și cu definiția „*activelor*” anterior menționată (de exemplu, „*clădiri administrative*”, în raport cu „*spații pentru birouri*”). În plus, reglementarea unei definiții a „*altor bunuri materiale*” pare superfluă, față de faptul că și „*activele*” și „*activele cu caracter social*” sunt, prin esența lor, bunuri, materiale, în concret, bunuri corporale.

2. De asemenea, semnalăm faptul că prin hotărârile Guvernului privind închiderea unor obiective miniere coroborate cu Legea minelor nr. 85/2003, sunt reglementate modalitățile de valorificare, înainte de începerea lucrărilor de închidere a minelor și ecologizarea suprafețelor, prin vânzarea sau acordare cu titlu gratuit, la cererea autorităților publice locale a bunurilor reprezentând anexe tehnice și dependențe, altele decât cele prevăzute la art. 37 alin. (2) din Legea nr. 85/2003, fiind de asemenea precizat că bunurile rămase nevalorificate la data începerii lucrărilor de închidere a minelor și ecologizarea suprafețelor se vor casa conform *Legii nr. 15/1994 privind amortizarea capitalului imobilizat în active corporale și necorporale, republicată, cu modificările și completările ulterioare*, și se vor dezafecta conform proiectului tehnic de închidere și ecologizare a suprafețelor.

3. Întrucât propunerea legislativă cuprinde prevederi care vizează în mod direct activitatea autorităților administrației publice locale, având în vedere și dispozițiile art. 8 din *Legea administrației locale nr. 215/2001, republicată, cu modificările și completările ulterioare*, considerăm că nu ar trebui să se adopte o decizie înainte de a obține și punctele de vedere ale structurilor asociative ale autorităților administrației publice locale.

III. Punctul de vedere al Guvernului

Având în vedere considerentele menționate, **Guvernul nu susține adoptarea acestei inițiative legislative.**

Domnului senator **Mircea Dan GEOANĂ**
Președintele Senatului